

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 ซอยสุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000 ภายใน 15666 โทรสาร 0-259-6172

ส่วนวิเทศสัมพันธ์และสื่อสารองค์กร ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูรายละเอียดได้ที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันที่ 22 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2565 หน้า 1,13-14 มูลค่าข่าว 1,342,193.-

อาจิณโณนาราน อาจิณกิจ
กับผลงานชุดใหม่
'Body of Space' น.13

อาจิณโณนาราน อาจิณกิจ
กับผลงานชุดใหม่ 'Body of Space'
ภาพจำ พื้นที่ (สิ่งมี) ชีวิต

“ผมสนใจสภาพเมืองสภาพวิถีชีวิตของคนที่นี่ เปลี่ยนไป ตอนเด็กผมมาจากต่างจังหวัดทุกคนก็ต้องไปสวนสัตว์เขาตื้นกัน เพราะเป็นพื้นที่ที่คนเข้าถึงง่าย ราคาถูก ทำให้ได้เจออะไรมากขึ้น เราไม่เคยเห็นฮิปโป หรือ ยีราฟ ตอนเด็กมันไม่มีให้ดู ไม่มีทีวีฉายภาพ แต่เห็นสัตว์ที่มันหน้าตาประหลาดที่สวนสัตว์ที่อยู่กลางเมืองในราคาค่าเช่า 10-20 บาท”

อาจิน โจนาราน อาจินิก หรือโจ อาจารย์ประจำสาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เล่าถึงแรงบันดาลใจใน “Body of Space” นิทรรศการล่าสุดของตัวเอง ที่มีคนดังหลากหลายวงการแวะเวียนไปเยี่ยมชมไม่ขาดสาย ด้วยความตั้งใจสื่อสารถึงความสัมพันธ์ของพื้นที่ (Space) กับวิถีการดำรงชีวิตและการหล่อหลอมทัศนคติของผู้คน ต่อสังคม ผ่านภาพวาดสีน้ำมันนามธรรมที่สร้างสรรค์ด้วยเทคนิคการระบายสีที่หลากหลายกว่า 30 ชั้น โดยมีความเชื่อว่าการมีอยู่และการเปลี่ยนแปลงไปของพื้นที่ใดๆ เป็นตัวแปรสำคัญต่อสำนึกและพฤติกรรมของผู้คนในสังคมต่อพื้นที่นั้นๆ

เรียงรายละลานตาบนผนังสีขาวของ ICONLUXE Pop Up Space ศูนย์การค้าไอคอนสยามไปจนถึงวันอาทิตย์ที่ 29 พฤษภาคมนี้

ย้อนไปในเส้นทางชีวิต เกิดและเติบโตที่จังหวัดบุรีรัมย์ ก่อนเก็บกระเป๋าเข้าเมืองกรุง เพื่อศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กระทั่งเป็นมหาบัณฑิต แล้วบรรจุเป็นอาจารย์ด้านศิลปะเต็มตัวที่ มรภ.ราชนครินทร์ จังหวัดฉะเชิงเทรา ยาวนานกว่า 10 ปีแล้ว

ไม่เพียงเท่านั้น ยังเป็นเจ้าของและผู้ก่อตั้งแกลเลอรี Many Cuts Art Space

เดินทางสร้างสรรค์ผลงานอย่างต่อเนื่อง สร้างชื่อจากศิลปะนามธรรมและมีสีสันที่เป็นเอกลักษณ์

“วิถีคิดของผมคือ ผมทำเป็นซีรีส์ทำเป็นชุด พยายามมองว่าในประเด็นในช่วงเวลานี้เราสนใจเกี่ยวกับเรื่องอะไร แล้ว

ก็พยายามใช้เวลาในการพัฒนาผลงานให้มันลงตัว” ศิลปินวัย 38 เล่า

ก่อนตอบคำถามถึงเรื่องราวชีวิตและนิทรรศการล่าสุด ซึ่งพัฒนาขึ้นระหว่าง 2 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งสิ้น 40 กว่าชิ้น โดยเป็นงานศิลปะขนาดใหญ่ 2 เมตรที่เน้นย้ำให้เห็น Space หรือพื้นที่ว่างได้มากขึ้น

●จุดเริ่มต้นของผลงานชุด Body of Space คืออะไร?

ผลงานชุดนี้พูดถึงพื้นที่ที่มันเปลี่ยนรูปทรง เปลี่ยนรูปร่างไป โอเคเดี๋ยวหลักๆ มาจากพื้นที่ที่เราเคยใช้ชีวิตแล้วมันหายไป มันไม่อยู่แล้ว มันปรับเปลี่ยนไปเป็นอย่างอื่น สิ่งที่เราเคยเจอตอนเด็กในสมัยที่ผมมีความทรงจำกับพื้นที่เหล่านี้ ในช่วงที่เข้ามากรุงเทพใหม่ๆ ซึ่งมันเป็นพื้นที่สาธารณะที่ใครๆ ก็รู้จัก เช่น เขาตื้น หรือสวนสัตว์ดุสิต ก่อนเปลี่ยนพื้นที่ไป จึงเป็นที่มาของนิทรรศการชุดนี้ที่พูดถึงความสัมพันธ์ระหว่าง Space หรือพื้นที่กับสิ่งมีชีวิตอื่นๆ

ความพิเศษของเขาดินมันค่อนข้างน่าสนใจ ไม่ว่าเราจะจนหรือรวย ทุกคนต้องไปที่เดียวกัน เพราะคุณรวยแค่ไหน คุณก็เอายีราฟไปอยู่ในบ้านไม่ได้ คุณเอาช้างไปไว้ที่บ้านไม่ได้ (หัวเราะ) มันเป็นภาพน่ารัก ที่ครอบครัวพาจูงกันไป

ทุกคนสามารถใช้พื้นที่ตรงนั้นร่วมกันกลางเมืองหลวงได้ ผมก็เลยเริ่มคิดจากประเด็นนี้แล้วก็ค่อยๆ มองพื้นที่อื่นๆ เพราะฉะนั้นสำหรับผมมองว่าพอพื้นที่บางอย่างแบบนั้นมันหายไป มันก็ทำให้วิถีชีวิตของเราเปลี่ยนไปด้วย วิถีชีวิตของคนเปลี่ยนไปด้วย แทนที่เราจะไปพักผ่อนใจกลางเมืองได้ เราอาจจะต้องขับรถไปพื้นที่ซึ่งต้องใช้งบประมาณที่มันเยอะขึ้น และใช้เงินเยอะขึ้น ใช้เงินเดินทางมากขึ้น ใช้เวลามากขึ้น ทำให้ความต้องการของมนุษย์เองก็เปลี่ยนไปด้วย

สิ่งนี้เป็นจุดเริ่มต้น โอเคเดี๋ยวผมคิดเรื่องนี้ว่าอยู่มาวันหนึ่งมันก็ไม่มีพื้นที่แบบนี้อีกแล้ว แล้วถ้าเรามองไปรอบๆ ตัวเองในกรุงเทพฯหรือในประเทศไทย พื้นที่ที่เป็น

อาจินโชนาราน อาจินกิจ

กับผลงานชุดใหม่ ‘Body of Space’

ภาพจำ พื้นที่ (สิ่งมี) ชีวิต

สาธารณะจริงๆ มันเริ่มแปรเปลี่ยนเป็นพื้นที่ทางการค้า ทางธุรกิจ

ต่อจากหน้า 13

●ความท้าทายในการทำงานชุดนี้?

ความยากง่ายของงาน ผมคิดว่าศิลปินหรือคนทำงานศิลปะทุกคนเป็นเหมือนกัน คือเรามีทักษะ แตกต่างที่จะหาประเด็นการทำงานในแต่ละชุดค่อนข้างจะใช้เวลาในการขบคิดกับตัวประสบการณ์ในการค้นคว้าข้อมูลเอง ผมคิดว่าตรงนี้เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างนาน มันต้องตัดสินใจว่าจะทำหรือไม่ทำ มันสามารถสื่อสารความคิดเราได้มากน้อยแค่ไหน ส่วนเรื่องกระบวนการทำงานสำหรับผมคิดว่าไม่ค่อยเป็นปัญหา เพราะว่าเราก็ทำงานต่อเนื่อง มันเป็นทักษะที่พัฒนามาอยู่แล้ว ก็ไม่ได้มีความยาก เพียงแต่ว่าตัวหน้าตาของงานชุดนี้ มันก็จะเปลี่ยนไปจากชุดก่อนๆ มันพูดถึงที่ว่างในงานจิตรกรรมมากขึ้น พูดถึงฟอร์มที่มันเปลี่ยนไปจากที่คุ้นเคย วิธีการใช้สีวิธีการระบายที่มันเปลี่ยนแปลงไป

●นิทรรศการนี้มีคิวเรเตอร์เป็นคนรุ่นใหม่ การทำงานร่วมกันเป็นอย่างไรบ้าง?

ผู้ประสานงานเรื่องนิทรรศการ คือโหม วงศ์สวัสดิ์ คิวเรเตอร์นิทรรศการ Body of Space และบี สุชาย พรศิริกุล กับทางไอคอนสยาม โหมเป็นคิวเรเตอร์ประจำนิทรรศการที่จะคอยพูดคุยกันว่าหน้าตาของงานมันจะเป็นแบบไหน แล้วคอยดูแลจัดการเรื่องการทำให้เกิดนิทรรศการขึ้น ศิลปินกับผลงานเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดงานศิลปะ แต่คนที่สำคัญไม่แพ้กันคือคิวเรเตอร์ซึ่งจะทำให้งานมีความสมบูรณ์แบบขึ้นในนิทรรศการ ในแง่ของการเข้าชม ในแง่ของ Visual (ทรงคนะ) ของการจัดวางต่างๆ โชคดีมากที่ได้โหมมาเป็นคิวเรเตอร์ เพราะเป็นคิวเรเตอร์รุ่นใหม่ไฟแรง และได้ทำงานร่วมกับคนรุ่นน้องก็มีวิธีการทำงานที่ต้องคุยเยอะพอสมควร

(อ่านต่อหน้า 14)

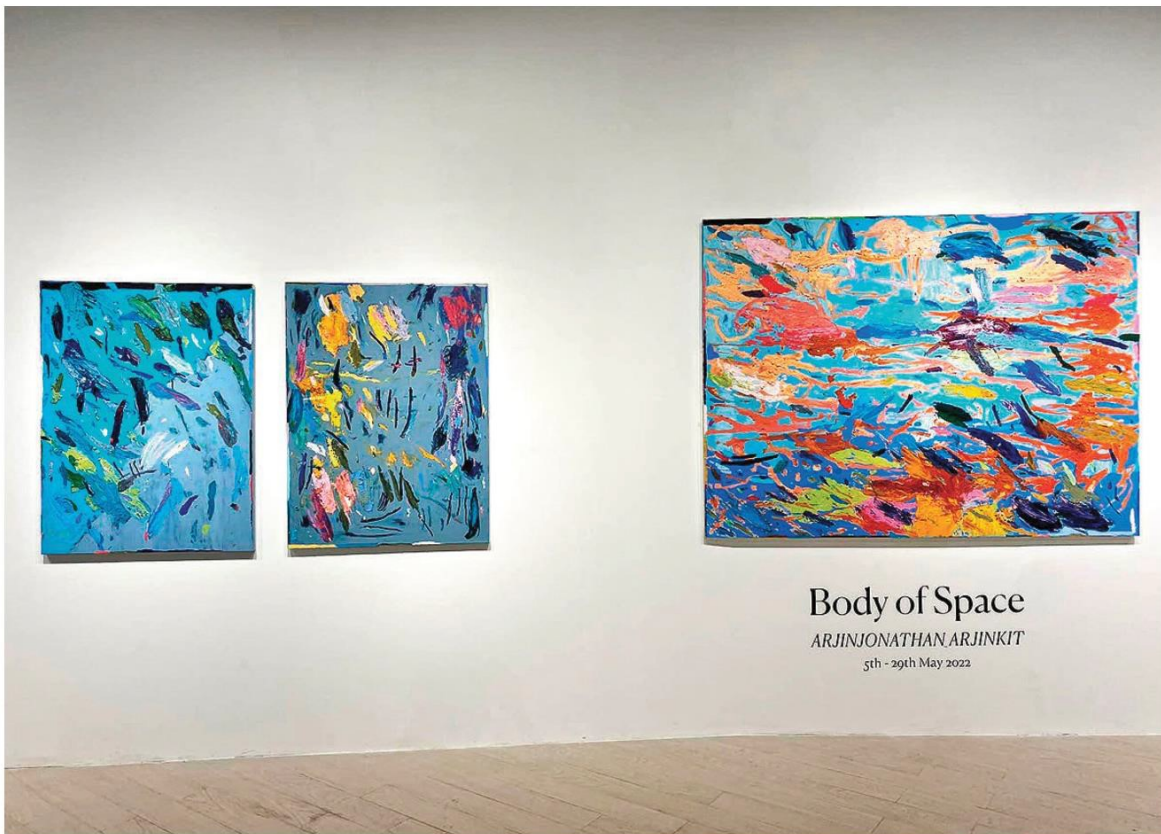
●ผลตอบรับเป็นอย่างไรบ้าง พอใจมากน้อยแค่ไหน?

ผลตอบรับค่อนข้างดี มีคนมาชมผลงาน ผมก็พยายามจะเข้ามาประจำปีนทรรศการให้ได้บ่อยที่สุดเพื่อที่จะได้พูดคุยเล่าถึงไอเดียของการทำงาน สำหรับพื้นที่จัดแสดงก็ดึงดูดคนได้พอสมควร อยู่ในสเกลค่อนข้างใหญ่อยู่ในพื้นที่ที่คนสามารถเดินเข้าเดินออกได้เลย แต่คนที่เข้ามาชมผลงานของผมส่วนหนึ่งก็เป็นกลุ่มที่ติดตามผลงานอยู่แล้ว เป็นคอลเล็กเตอร์ เป็นแฟนคลับที่ติดตามเราทางอินสตาแกรมหรือเคยเห็นงานของผม เขาก็ทยอยกันมา

●ผลงานครั้งที่แล้วเกี่ยวกับการเมืองอย่างชุด Momentos/Monuments & reMinders : เมื่อประชาชนกลับจำในสิ่งที่รัฐอยากให้ลืม จะมีกรกลับมาแนวนี้ใหม่อีกไหม?

ส่วนมากคนจะมีภาพจำว่าผมเป็นศิลปิน Abstracts คืองานศิลปะที่ไม่มีฟอร์มไม่มีอะไร แต่ถ้ามองย้อนกลับไปโอเคจริงๆ จะเห็นว่างานทุกชิ้นของผมเกี่ยวข้องกับสังคม ไม่ว่าทางใดหนึ่ง เช่น ศิลปะชุดนี้เกี่ยวกับพื้นที่สาธารณะ ชุด Momentos/Monuments & reMinders เกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองและชุดก่อนก็มีกลิ่นอายแบบนี้อยู่เพียงแต่รูปร่างหน้าตาอาจจะเปลี่ยนไป

ผมมองว่า ถ้าศิลปินสนใจอะไร งานมันก็จะ

ออกมาแบบนั้น ส่วนกลิ่นอายจะมากน้อยหรือเปล่าในผลงานมันก็อีกเรื่องหนึ่ง อยู่ที่วากุลวิธในการนำเสนอใช้รูปแบบไหน

ผมไม่ค่อยซีเรียสว่ารูปแบบมันจะออกมาเป็นแบบไหน อย่างไรก็ตาม การทำงานของเราก็เป็นทักษะเป็นฝีมือลายมือ เป็นประสบการณ์ของเราอยู่แล้ว เพียงแต่ว่าชุด Momentos/Monuments & reMinders ที่เพิ่งแสดงไปเมื่อปีที่แล้ว มันอยู่ในภาวะที่ผมต้องการพูดให้มันชัดมากกว่างานชุดอื่นๆ ความเป็น Figurative (รูปธรรม) ฟอรัมเนื้อหาจึงชัดกว่างานชุดอื่นๆ ที่ผ่านมา งานเก่าๆ มีส่วนที่มันพูดตรงมาก

● **ขอย้อนถามถึงเส้นทางชีวิต อะไรคือสิ่งที่ทำให้กลายมาเป็นศิลปิน?**

ตลอดชีวิตนี้ ผมเป็นคนชอบงานศิลปะแต่ไม่ได้คิดว่าจะมาเรียนศิลปะอย่างจริงจัง ตอนเด็กๆ ก็มีประกวดบ้าง วาดรูปบ้าง เล็กๆ น้อยๆ

ไม่ได้เก่ง ประทศอะไรก็ไม่ค่อยได้รางวัล แต่ว่าพอช่วงลัทธิ ม.5-6 เราเริ่มสนใจงานศิลปะ วงการศิลปะมากขึ้น เริ่มอ่านหนังสือเกี่ยวกับงานศิลปะ โดยเฉพาะสมัยนั้นอาจารย์ประเทือง เอมเจริญ ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม) กำลังดังมาก ได้อ่านชีวประวัติ ได้เจอตัวเป็นๆ และได้ดูงานศิลปะ จึงเริ่มตัดสินใจที่จะเรียนด้านศิลปะ สมัยก่อนค่อนข้างยุ่งยากในการเรียนศิลปะเพราะว่าผู้ปกครอง พ่อแม่ก็จะถามว่าจบไปจะไปเป็นอะไร แต่ตอนนั้นเราก็ตัดใจมาก อยากทำ 2 อย่าง อย่างแรกก็คืออยากเป็นอาจารย์สอนศิลปะ อย่างที่ 2 ก็คืออยากทำงานศิลปะไปด้วย จึงเข้ามาเรียนศิลปะ

● **แล้วจุดไหนที่ทำให้สามารถนิยามตัวเองได้ว่าศิลปินเต็มตัว?**

ผมเริ่มทำงานศิลปะกับเพื่อนตั้งแต่ตอนที่อยู่ปี 1 ปี 2 ถ้าถามผมว่าเป็นศิลปินเต็มตัว

ตอนไหน ผมคิดว่ามันกำลังระหว่างความเป็นนักศึกษากับความเป็นศิลปิน แต่พอหลังเรียนจบก็ทำงานต่อเนื่องมาเรื่อยๆ มีงานที่หลากหลายรูปแบบ มีการแสดงเป็นกลุ่มบ้าง แสดงเดี่ยวบ้าง แต่ว่าในช่วงนั้นงานหลายๆ อย่างก็เป็นการทดลอง ถ้าคิดว่าเป็นศิลปินไหม ผมคิดว่าเป็นศิลปิน แต่ศิลปินที่ดำรงชีพด้วยงานศิลปะตอนนั้นยากมากที่จะขายงานศิลปะหรือมีคนรู้จักเรา โดยเฉพาะในช่วงที่โซเชียลยังไม่บูม

เราต้องรอช่องทางในการแสดงผลงานศิลปะอย่างเดียว กับช่องทางในการนำเสนอผลงานมันน้อยกว่าปัจจุบันเยอะ

● **ในฐานะศิลปินรุ่นกลางกำลังมองหาใหม่ คิดอย่างไรกับวงการศิลปะสมัยใหม่ในปัจจุบัน?**

ผมคิดว่างานศิลปะในตอนนี้นั้นโดยเฉพาะงาน Painting (จิตรกรรม) ที่มันสามารถที่จะสามารถเข้าไปบ้านคนได้ง่ายขึ้น มันค่อนข้างจะเติบโต

มากขึ้น ผมว่าอย่างแรกคือ ศิลปินหลายๆ คน มีช่องทางในการนำเสนอผลงานมากขึ้น แกลเลอรีของเราที่มีพื้นที่ในการแสดงออกเพิ่มมากขึ้น เรามีสื่อโซเชียลมีเดีย เรามีเทศกาลศิลปะ

ต่างๆ ให้เห็นผลงานของศิลปินที่หลากหลายมากขึ้น ผมคิดว่าหลังมานี้เราไม่จำเป็นต้องจบมหาวิทยาลัยไหนที่จะการันตีว่าเราเป็นศิลปิน ผมคิดว่าทุกคนสามารถสร้างงานศิลปะได้ และเป็นการลองผิดลองถูก การพัฒนาผลงานไปเรื่อยๆ ในยุคหลังคนทำงานศิลปะค่อนข้างเยอะ ซึ่งสำหรับผมเองผมคิดว่าเป็นผลดีที่จะทำให้การใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจในการสื่อสารกับผู้คนเกิดขึ้นในอนาคต แม้กระทั่งในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา งานศิลปะจำนวนมาก มันจะนำไปสู่ท้องถิ่น ไปสู่การประหวังไปสู่การเผยแพร่ใน Public Art (ศิลปะสาธารณะ) ผมคิดว่าเรามีศิลปินที่มีศักยภาพมากมายที่จะทำให้ประเทศนี้ขับเคลื่อนไปด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ได้

●ในฐานะที่เป็นผู้ก่อตั้ง Manycuts Artspace มีจุดประสงค์เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างพื้นที่ทางศิลปะไหม?

ใช่ เพราะผมคิดว่าส่วนสำคัญของการที่จะทำให้เศรษฐกิจทางศิลปะมันเติบโตได้คือช่องทางการเผยแพร่ ไม่ว่าจะเป็น พื้นที่ที่เป็นหอศิลป์ หรือว่าพื้นที่ในโซเชียลมีเดีย แต่ผมมองว่าพื้นที่ที่มันเป็น Physical Space (พื้นที่กายภาพ)

เช่น หอศิลป์ มีความจำเป็นโดยเฉพาะในพื้นที่ที่มันไม่ได้อยู่ในเมืองหลวง แต่ผมเริ่มทำ Art space (พื้นที่แสดงงานศิลปะ) ที่ฉะเชิงเทรา เพราะรู้สึกว่าทุกจังหวัด หรือทุกอำเภอทุกที่มันควรจะมีความพื้นที่ที่ทำให้เราได้โชว์หรือแลกเปลี่ยนทัศนคติ แลกเปลี่ยนผลงานทางด้านศิลปะ สร้างกลุ่มผู้ชมที่มากขึ้น สร้างความเข้าใจในการดูงานศิลปะให้มากขึ้น หรือว่า แม้กระทั่งให้กำลังใจกับศิลปินรุ่นใหม่ ที่เขาต้องการจะเติบโตและไม่รู้จะไปไหน ผมก็เลยสร้างพื้นที่นี้ขึ้นมาผมมองว่ามันควรจะเป็นสิ่งที่มันเกิดขึ้นเป็นเรื่องปกติ แน่แน่นอนว่าในทางเศรษฐกิจพื้นที่พวกนี้ก็อาจจะไม่ได้ทำเงินเลย ผมกลัวพูดเพราะที่ผ่านมาก็ประสบปัญหาอย่างนี้ว่าจะอย่างไรให้มันอยู่ได้

ผมคิดว่าทางรัฐบาลควรให้ทุนอุดหนุนสำหรับพื้นที่พวกนี้ให้มันอยู่ได้ยาว เพราะที่ผ่านมาเท่าที่เห็นเปิดมา 1-3 ปีก็ปิด จึงคิดว่ามันก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ศิลปินรุ่นใหม่มีกำลังใจเหมือนกันว่าจะได้แสดง เผยแพร่ผลงานแล้วมีคนมาชื่นชมผลงานเขา สิ่งนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ผมตั้งใจอย่างมาก

●หลังจากจบงานนี้ มีแผนในการสร้างผลงานศิลปะต่อไปอย่างไร?

ตอนนี้สำหรับการทำงานก็คงไม่เลิก คงทำไปตลอดชีวิตเพราะว่ามันเป็นอาชีพหนึ่งและเป็นสิ่งที่เราสามารถสื่อสารในเรื่องที่เราอยาก

พูดให้กับสังคมได้ แต่ว่ามันจะออกมาในรูปแบบในตัวผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งผมก็คงทำต่อไปเรื่อยๆ แต่ว่าตอนนี้งานก็คงทำอยู่ แต่ว่ายังไม่มีความที่อะไรใหม่ อาจจะรออีกสักปี หรือ 2 ปี ที่จะมีผลงานต่อไป ก็ยังสนใจในประเด็นที่มันเกี่ยวกับเรื่องชีวิตผู้คน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทางสังคม ประเด็นที่เกี่ยวกับพื้นที่ต่างๆ และประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่สาธารณะก็ยังคงสนใจอยู่ และเป็นประเด็นการเมืองมาก แต่มันเป็นการเมืองที่เกี่ยวกับชีวิตผู้คน ซึ่งเป็นประเด็นที่ผมชอบติดตามเรื่องพวกนี้อยู่แล้ว เพียงหน้าตาผลงาน มันจะออกมาเป็นแบบไหนตอนนี้ก็ยังไม่ได้วางแผนตรงนั้น

จนกว่าที่มันจะตกตะกอนแล้วก็คิดว่ามันพร้อมที่จะโชว์

ณัฐฐันรี เฮงสาโรชชัย